ΠΑΡΑΓΟΓΗ:
ΚΟΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ: 23.10 – 00.10

31.5.67

ΑΡ. Τ. { R. 603
R. 33

ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (13)a

ΕΗΜΑ

Συνοψίζοντας ~~[illegible]~~ τα μουσικά Πορτραίτα του Μοζάρτ θα σε μεταφέραμε πίσω στο 18ο αιώνα και στη Λισαβόνα. Κατά το έτος 1807, δηλ. μία χρονιά που ο μαέστρος και σολίστ μιας χώρας του Ηρώινα του Δυσμαυία, ένα άγνωστο αριστούργημα, το μοναδικό του μελόδραμα, το Φιντέλιο ξεκίνησε τα φύλλα της πάλης. Όμως τι γεγονότα αυτά σύρανε δυσκολιών ανασταλτήρια. Και αυτήν τη φορά, όπως και τόσες άλλες φορές, ο κύκλος δεν κατάφερε τη συμμαχία είχε για ένα όμως ιστορία του μελοδράματος το μελόδραμα αυτό έργο. Παρ' όλα αυτά ο δυνατός χαρακτήρας του σλάβου δεν εκπλησσόταν ούτε σύγχρονα από ένα μελόδραμα αποχωρίζοντας δεν δοκίμασε, φαίνεται η παραγωγικότητα του αδιάκοπα βρισκόταν σε μεγάλη φόρμα. Το ένα έργο διαδεχόταν το άλλο. Έτσι ανάμεσα από σονατες για πιάνο και ενόργανες μουσικές δημιουργίες μια συμφωνία, ένα κοντσέρτο, μια μπαλάντα, μια μαγική αποθεωτική, εξαίρετη, φρεσκάδα και πηγαία αδιαφορία. Και πάλι άγνωστο αίνιγμα! Η φόρμα του, αυτός ο ανεξάρτητος γράφει όχι μόνο τον μουσικό συνθέτη γεμάτη φορά τόσο, ώστε το έργο να μας δίνει την εντύπωση ενός ενιαίου αδιάσπαστου. Ένα γεμάτο μυθικό και εντυπωσιακό Adagio το αγγελικό Allegro vivace, ένα μοναδικό όμορφο φρόσιαν όπου η μια αγαπημένη ιδέα διαδέχεται την άλλη.

Αυτό ήταν ίδια παράφραση διαστάσεων και το δεύτερο μέρος, ένα μεγάλο μελωδικό Adagio γεμάτο χρώματα δράσης. Το τρίτο μέρος ένα χαρούμενο μενουέτο δίχως σε χορεύουν τα χαρακτηριστικά και ανήσυχο. Αξιοσημ. Allo vivace ακολουθεί παλιό ίδιος ανάλυτης. Περίεργες ρύθμικές ιδιοφυείες φροντίζουν μαλλιαρίστερα Βιεννέζικα Bays και δίνουν ένα ιδιαίτερο νόημα στη χαρακτηριστική αλλά σεμνή και διακριτικά αλλά ένα ζήλο χαρακτήρα χαριάτικο. Το φινάλε ήταν έργο δύο μεγάλου να το τελειώσει ο Möllard. Τέλος εκείνα τα χέρια του και η χαρά διάφορων ήταν δεκαπέντε τα. Ήταν 4η Συμφωνία σε ρε μείζονα έργο 60 του Μπετόβεν δύο σε ένα μια μεταδόσεις αυτό-ήταν μια ενιαία. έργ. του Γιανδίνου. Διεύθυνε ο Joseph Krips.

[SYMPHONIE N° 4]

• Ακούστηκε ήταν η δεύτ. 4 Συμφωνία σε ρε μείζ. μεις. έργ. 60 του Μπετόβεν. Έπαιξε η ορχ. έργ. του Γιανδίνου και διεύθυνε ο Josef Krips.

• Η ακρόαση μια ακόμη η 12η αναπαραγωγή δε μπορούμε Πορφυρίου του Μπετόβεν δύο Κρεμόν μια ήταν η 4η Σονάτα Εν σε ρε μείζ. έργ. 23 για βιολί και πιάνο. Η ανάλυση ένα και χαρακτηριστικό έργο μια τα τρία μέρη: Presto, Andante scherzoso, più Allegretto και Allo molto. ~~[illegible]~~ Παίχτη ο Arthur Grumiaux βιολί μια Clara Haskil στο πιάνο.

[SONATA V. + P N° 4 IN A minor Op. 23]

• Αυτό ήταν Arthur Grumiaux και η Clara Haskil ακούστηκε η 4η Σονάτα σε λα μείζ. έργ. 23 για βιολί και πιάνο του Μπετόβεν.

ΤΕΛΟΣ